

2026-03-25

Justitiedepartementet
Enheten för familjerätt och allmän
förmögenhetsrätt

ju.remissvar@regeringskansliet.se

ju.L2@regeringskansliet.se

Bodelning och betänketid – en effektivare process (SOU 2025:121)

I betänkandet föreslås att det ska införas en möjlighet för en bodelningsförrättare att inhämta viss information från bank i ett ärende om bodelning.

Svenska Bankföreningen, som begränsar till yttrande till förslaget om att införa en upplysningsskyldighet för banker i 17 kap. 16 § äktenskapsbalken, avstyrker förslaget i denna del.

Inledningsvis vill Bankföreningen lyfta att banksekretessen är en grundpelare i bankens verksamhet för att upprätthålla förtroendet mellan banken och kunderna. Varje ny lagstadgad uppgiftsskyldighet innebär en inskränkning av banksekretessen och måste därför vara mycket noggrant motiverad, tydligt avgränsad och proportionerlig.

I dag bryts banksekretessen i huvudsak till förmån för myndigheter som har lagstadgad rätt att begära att banken lämnar ut viss information om kunden. Sådan uppgiftsskyldighet föreligger bland annat när Polisen, Skatteverket, Säkerhetspolisen eller Tullverket begär ut uppgifterna, om uppgifterna behövs i ett enskilt fall i myndighetens verksamhet för att förebygga, förhindra eller upptäcka verksamhet som innefattar brott i vilket det i straffskala ingår fängelse i ett år eller mer.

I förevarande fall handlar det om en privaträttslig tvist mellan två enskilda parter varför det får anses utgöra en principiell skillnad mot utlämnande av kunduppgifter till en myndighet.

Det finns redan i dag en möjlighet för part att via domstol begära edition, dvs. att domstolen kan ålägga banken att lämna ut uppgifter inom ramen för en bodelning. Domstolen gör då en intresseavvägning och prövar relevans, proportionalitet och behov i det enskilda fallet. Mot den bakgrunden framstår det som tveksamt om det

verkligen finns ett sådant behov av att införa en generell skyldighet för banken att direkt till bodelningsförrättare lämna ut kundinformation. Framför allt eftersom utredningen bedömer att den föreslagna skyldigheten för banken att lämna ut kundinformation endast skulle bli aktuell i ett mindre antal fall per år.

Den tveksamhet som förslaget medför ändras inte av att utredningen föreslår att den information som bodelningsförrättaren ska få inhämta ska begränsas till en förteckning över och värdet av konton som maken har hos banken. Med konton avser utredningen samtliga konton knutna till maken. Om det är fråga om konton där medkontohavare finns föreslår utredningen att banken endast ska lämna ut värdet på kontot och antal medkontohavare utan att ange vem eller vilka medkontohavarna är. Transaktionsunderlag har utredningen bedömt att bodelningsförrättaren inte ska få inhämta, däremot ska bodelningsförrättaren kunna begära ut en förteckning över och värdet av konton från en tidigare tidpunkt än brytdagen.

Bankföreningen anser att om det nuvarande systemet upplevs som långsamt eller administrativt tungrovt framstår det som mer träffsäkert, proportionerligt och rättssäkert att överväga en effektivisering av editionsinstitutet än att urholka banksekretessen.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Hans Lindberg